

Dansk
Socialrådgiverforening

LOS

Børn & Familier

ForældreLANDSforeningen

TABUKA

Socialpædagogernes
Landsforbund

HK/Kommunal

FADD

Børnesagens Fællesråd

Brolæggerstræde 9
1211 København K

Telefon 72 48 60 00
Fax 72 48 60 01
Email: sl@sl.dk

Åbent brev til
socialministeren
og Folketingets Socialudvalg

Girokonto 402-3951

Ref. ASA/lh
Dok.nr. 746126

17. januar 2011

Hvordan går det med udsatte børn, unge og familier? - Vi har brug for et rejsehold

Som repræsentanter for tidligere anbragte, for forældre til anbragte børn og unge og for dem, der arbejder med udsatte børn, unge og familier er vi dybt bekymrede over de kommunale besparelser i børne- og familieindsatsen. Vi opfordrer til, at der bliver sat gang i en grundig kortlægning af området.

Indsatsen overfor udsatte børn, unge og familier er under pres på grund af kommunalpolitiske og - økonomiske prioriteringer. Det fremgår både af de kommunale sparekataloger, af flere undersøgelser, af Ankestyrelsens opgørelser og af dagspressen. Eksemplerne på bekymrende konsekvenser af prioriteringerne er mange;

- Mere end 1.000 børn kommer ikke i skole i længere perioder eller modtager slet ikke undervisning.
- En kommune indfører en såkaldt "kaskademodel," som kort fortalt betyder, at børn og unge, der har brug for særlig støtte, bliver "sat et trin ned", så de hver for sig skal have et billigere tilbud.
- Børn og unge bliver flyttet fra anbringelsessteder uden, at deres behov har ændret sig.
- Der er en stigende tendens til, at 15-årige "hjemtages" fra et anbringelsessted og anbringes på "eget værelse" med mere eller mindre støtte.
- Det er blevet sværere - og nogle steder umuligt - at bevilge kontaktperson til unge og iværksætte efterværn. Nogle steder venter unge i mere end et år på at få en kontaktperson, ligesom mange unge får afbrudt igangværende efterværnsforløb. Disse unge kommer til at stå på egne ben som 18-årige uden det netværk, som andre unge har. Det sker på trods af forskningsmæssig dokumentation for betydningen af efterværn og for, at hjemmeboende 19-årige klarer sig langt bedre end udeboende.
- Der er eksempler på 16-årige, som lever på gaden efter, at kommunen har flyttet dem fra deres anbringelsessted, og på unge der for eksempel i november får at vide, at 1. januar skal de flyttes fra det sted, hvor de har tilbragt en del af deres opvækst, uden at de på forhånd er inddraget eller har fået at vide, hvor de så skal bo.
- Ifølge Ankestyrelsen falder antallet af nye beslutninger om anbringelse af børn og unge fortsat markant. Dertil kommer, at Børns Vilkår siden 2008 har hjulpet omkring 200 børn med at forblive anbragt, fordi kommunen vil flytte dem mod deres ønske.
- Adskillige døgninstitutioner og opholdssteder for børn og unge nedlægges, hvorved der både kommer til at mangle specialindsatser og væsentlig og nødvendig specialviden.

Udviklingen er foruroligende og paradoksalt set i sammenhæng med den netop ikrafttrådte "Barnets reform". De her beskrevne eksempler tager hverken afsæt i lovgivning eller i socialfaglige vurderinger, men skal primært tilgodese økonomiske hensyn. Det ligner et socialpolitisk eksperiment, som ikke er gennemtænkt, og som indebærer en betydelig risiko for alvorlige konsekvenser for de børn, unge og familier, det drejer sig om.

Vi har fuld forståelse for behovet for at udvikle indsatserne og for, at man søger at finde indsatser, der er billigere, uden at indsatsen forringes. Men det er vores indtryk, at en del kommuner har for kort et perspektiv i bestræbelserne og dermed beslutter stærkt kritisable besparelser, som er i strid med både lovens bogstav og barnets tarv.

Det grundlæggende spørgsmål er naturligvis, hvordan det går de børn, unge og familier, der har brug for støtte, men ikke får den i et omfang, der modsvarer det socialfagligt begrundede behov. Der er efter vores opfattelse grund til at undersøge, hvad der konkret sker med disse børn, unge og familier.

Derfor foreslår vi, at Ankestyrelsen nedsætter et hurtigt arbejdende rejsehold, som skal foretage en kulegravning af området for at afdække, hvad der sker, hvorfor det sker, og hvilke konsekvenser det har for børnene, de unge og deres familier. Vi foreslår endvidere, at der nedsættes en følgegruppe til rejseholdet, som dels kan forberede arbejdet, og dels løbende kan komme med forslag til, hvordan det sikres, at der er tilstrækkelige og kvalificerede tilbud til udsatte børn, unge og familier. Følgegruppen bør bestå af repræsentanter for de forskellige interessenter på området.

Det er vores vurdering, at overvågningen af arbejdet haster. Det er nødvendigt, at vi får et overblik over konsekvenserne af de lokale prioriteringer, inden de bliver fatale både for de berørte børn, unge og familier og på længere sigt også for kommunernes økonomi.

Venlig hilsen

Bettina Post
Dansk Socialrådgiverforening

Kim Simonsen
LOS

Gitte Kirkeby
Børn & Familier

Benny Andersen
Socialpædagogerne

Alice Sørensen
ForældreLANDSforeningen

Bente Nielsen
TABUKA

Per Støve
HK/Kommunal

Tine Theker Stryhn
FADD – Foreningen af Danske døgninstitutioner

Geert Jørgensen
Børnesagens Fællesråd